

Op de Donon staat een Romeinse tempel die gebouwd werd op verzoek van Napoleon. De Donon is het hoogste punt van de lage Vogezen. De Donon is 1.009 meter hoog. Deze berg wordt gevormd door een blok zandsteen dat op de granieten bodem vastzit. Op de Donon zelf ontspringen de Rode Saar en de Witte Saar die zich verenigen tot de Saar.

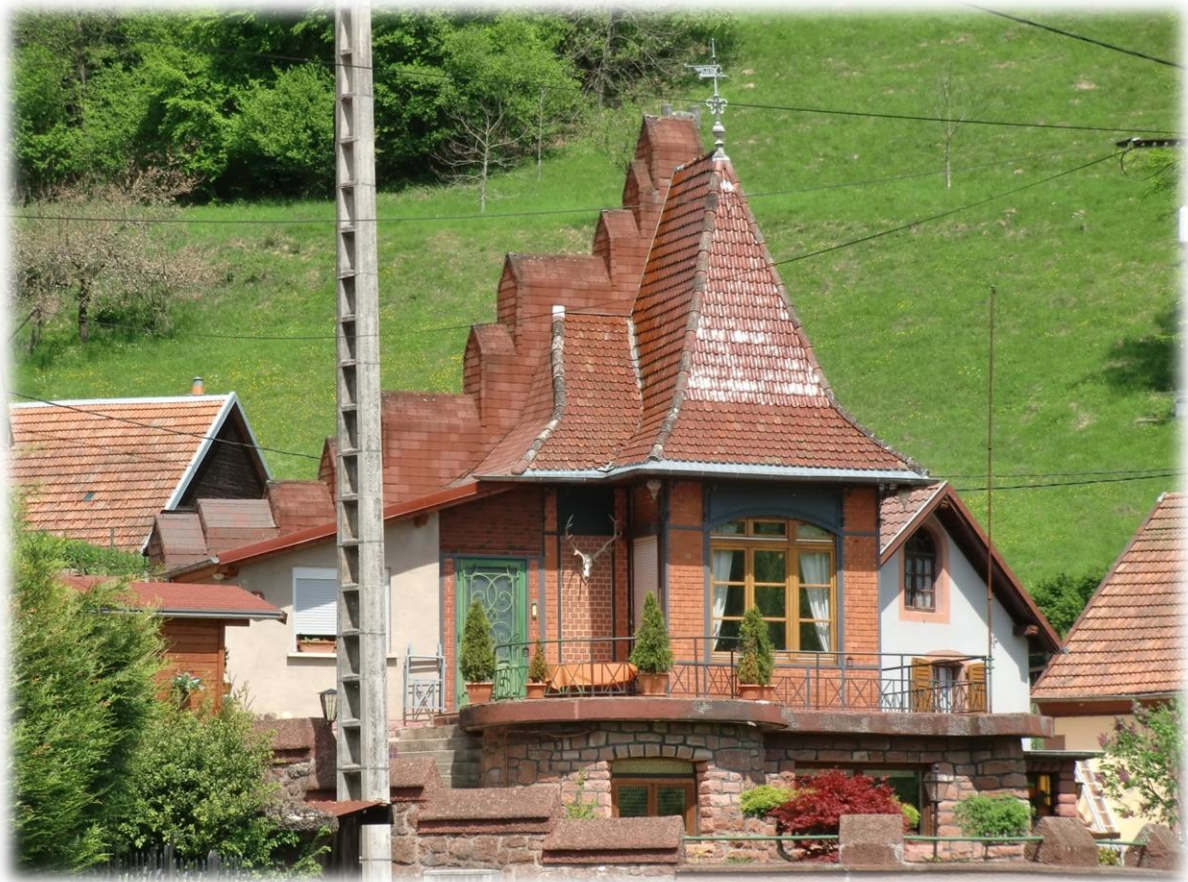

Op de Donon nemen we een lange rustpauze want we moeten nog een heel eind stappen en we willen de grote afstand rustig verdelen en doseren over de gehele dag. Het is immers toch mooi weer en het is lang dag. De twee oriëntatietafels dateren nog uit de tijd dat de Donon Duits grondgebied was.

Keltische overblijfselen op de top van de Donon. Het zijn stenen waarin menselijke figuren zijn uitgekapt.

We doorkruisen het dorpje Grandfontaine waar we een woning zien met een opvallende dakconstructie.

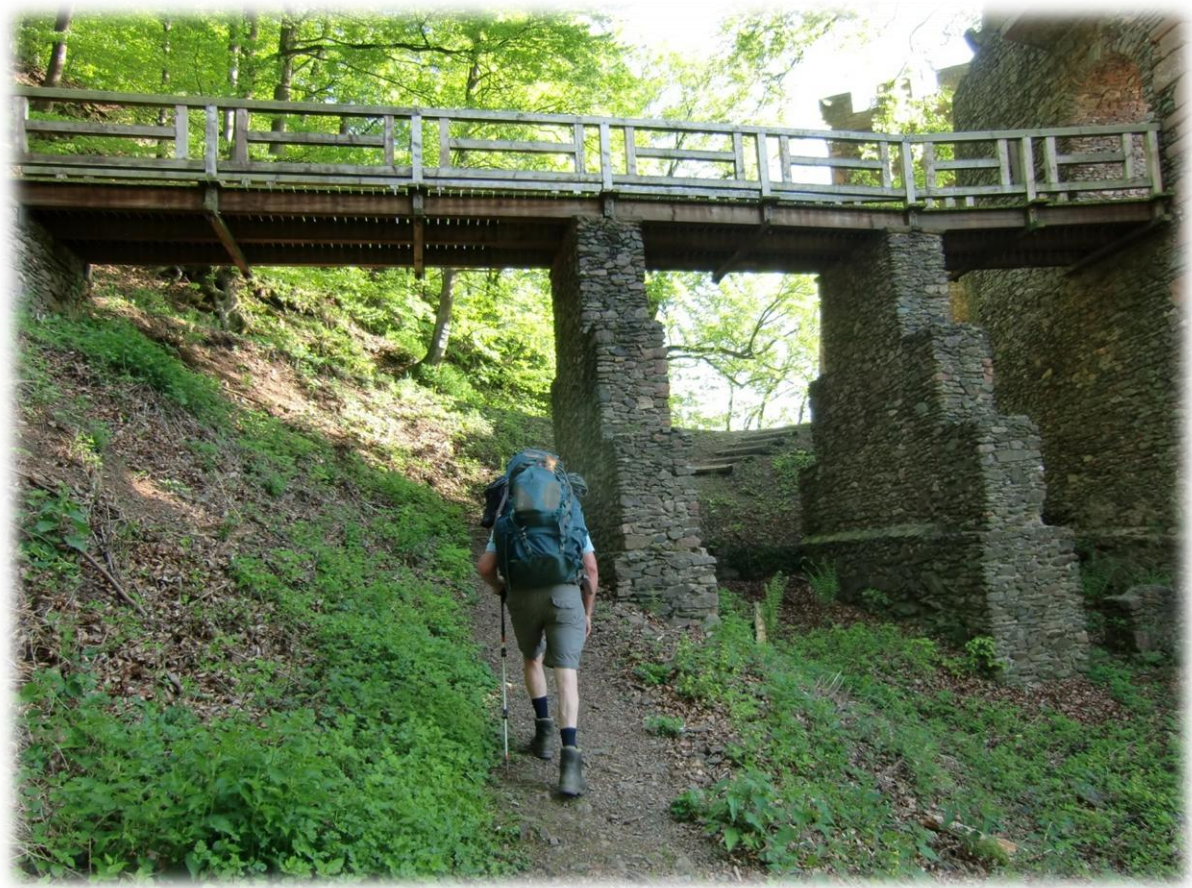

We komen aan in Schirmeck, dat van in 1871 op Duits grondgebied lag, in 1918 kwam het opnieuw in Franse handen en in 1940 marcheerde het Duitse leger opnieuw binnen ...

De ruïnes van het 13de eeuwse kasteel van Salm in Schirmeck la Broque is gelegen op een rotsachtige richel van zandsteen en werd nagenoeg volledig vernield door Franse bombardementen in 1914 omdat de Duitsers het kasteel gebruikten als uitkijkpost.

De ruïnes zijn gratis toegankelijk behalve het gedeelte dat nu dienst doet als museum. Op de binnenkoer zie je nog een oude oven die gemaakt is van een uitgeholde steen.

Even voorbij het kasteel nemen we terug een lange pauze en koken er ons potje.

Rond 20.00 uur nemen we onze intrek in een abri van de Vogezenclub. Het is een abri voor twee personen want er staan twee tafels. We gebruiken elk één tafel als bed en laten de tent in de rugzak zitten.

Vrijdag 11 mei 2011

- Van : Schirmeck 315 m
- Naar : Barr 200 m
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 850 m
- Dalen : 1.250 m
- Duur : 10 uur

Gisteren en eergisteren hadden we een warme dag, maar ook de voorbije nacht bleef het warm en hebben we het grootste deel van de nacht geslapen met open slaapzak. We vertrekken om 06.00 uur zodat we een groot gedeelte van deze etappe kunnen afleggen in koele temperaturen.

Links een oude beuk, rechts een oude eik. De beuk heeft wel een waarde, de eik niet want oude eiken kunnen enkel dienen als brandhout. Voor meubels heeft men jonge eiken nodig. Beide bomen worden door Henk geschat op 3 à 400 jaar.

Zowat 10 km dienen we te klimmen tot we aan het concentratiekamp Struthof van de nazi's komen. 52.000 mensen werden hier vastgehouden en dienden zware arbeid te verrichten in barre omstandigheden. Hier was ook een gaskamer en een verbrandingsoven om de lijken te laten verdwijnen. In dit kamp moesten de mensen spoorloos verdwijnen en de familie zou nooit van het overlijden op de hoogte mogen gesteld worden. 25.000 mensen zijn tijdens de oorlog hier gestorven.

Twee rijen prikkeldraad die onder elektrische spanning stonden moesten het ontsnappen beletten. Als afschrikking werd er af en toe, in het bijzijn van andere gevangenen, een gevangene opgehangen. De galg of een kopie ervan staat nog middenin het kamp opgesteld.

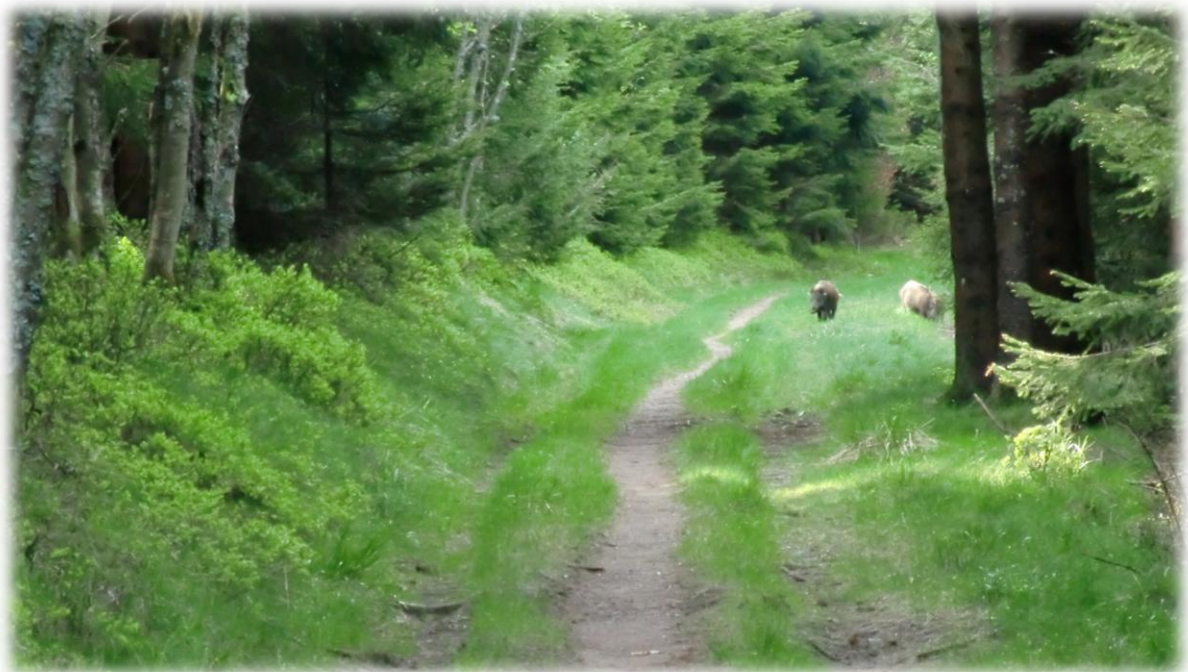

Eén van de eerste pletwalsen die werden voortgetrokken door paarden. Deze pletwals werd gebruikt om aardewegen te verharderen om modderwegen te vermijden.

In het bos zien we plots drie everzwijnen die naast het pad aan het wroeten zijn. Tegen de tijd dat ik er een foto kan van maken, was er al eentje op de loop. Everzwijnen of wilde varkens komen over de gehele wereld voor. Het is de wilde voorouder van de huidige gedomesticeerde varkens. In het wild worden ze 8 tot 10 jaar, in gevangenschap 15 tot 20 jaar.

We naderen Hohwald gekend om zijn cascade (waterval) en zijn houten beelden. De omgeving van Hohwald bestaat voor 90% uit bos, vooral dennen- en beukenbossen.

Bij het binnenkomen van Hohwald worden we verwelkomd door twee grote houten beelden, een man en een vrouw die duidelijk op grote/hoge voet leven. In het dorp zijn meerdere kunstenaars.

Henk poseert naast een steen die van nature uit (of zou hij zo bewerkt zijn) wel wat gelijkenissen vertoont van het aangezicht van Henk (als hij 's morgens ontwaakt).

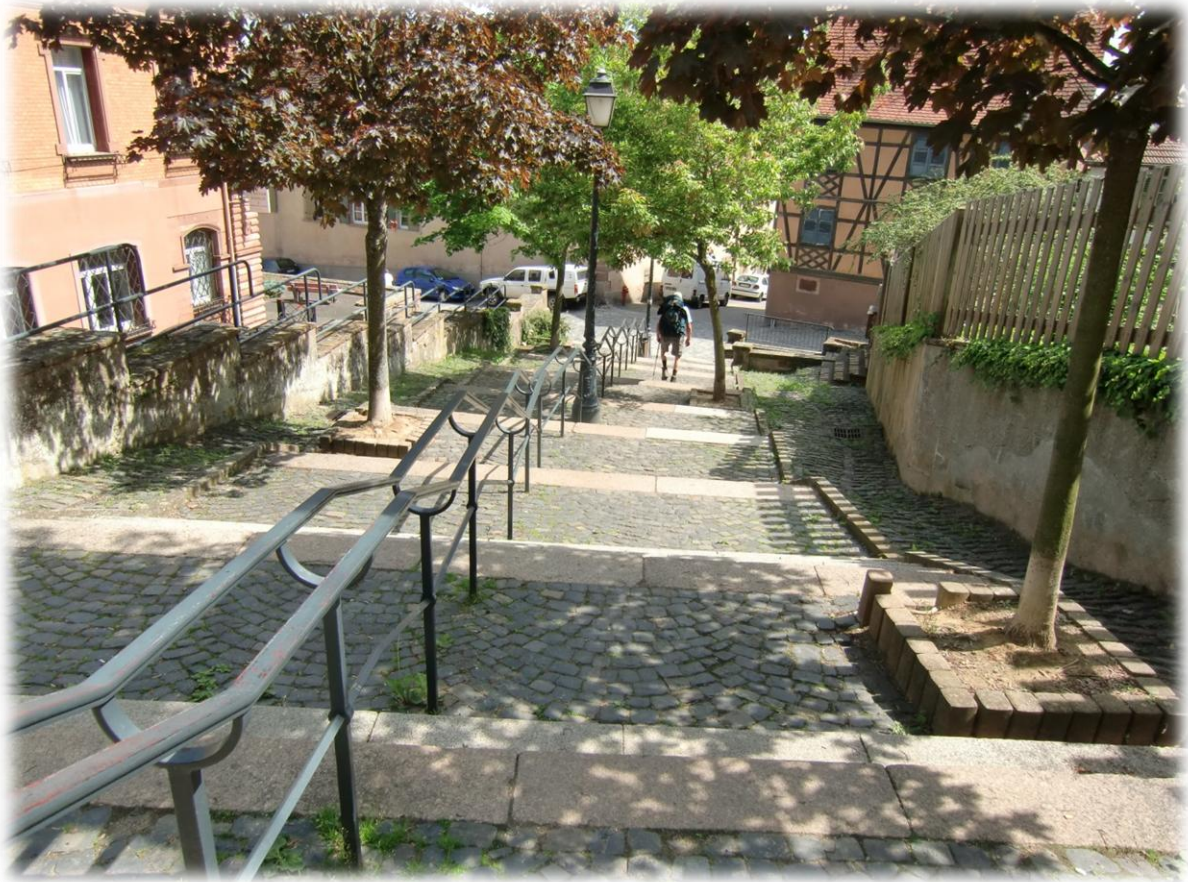

We krijgen het pittoreske stadje Barr in zicht, ons eindpunt. Barr is de wijnhoofdstad van de Bas-Rhin en ligt aan de voet van de Mont Sainte Odile. Barr kent vele vakwerkhuizen en geplaveide straten en pleinen.

Henk gooit de pet tegen de zolder. Het is een Hollands gezegde dat zoveel wilt zeggen als “we gaan een feestje bouwen”. In juli doen we samen het voorlaatste gedeelte van de GR 5, de Queyras in de Franse Alpen. Normaalgezien zouden we volgend jaar de gehele GR 5 moeten gedaan hebben en dan zullen we ongetwijfeld terug de pet tegen de zolder gooien.

Als afscheid trakteert Henk me op een etentje in een chique tent. 193 km hebben we afgelegd in 6 dagen of een gemiddelde van iets meer dan 32 km per dag. Om op dit terrein dergelijk gemiddelde te halen moet je al een goed geoefende wandelaar zijn, zoals ikzelf, of een sterke man, zoals Henk er een is. Voor de gemiddelde wandelaar is het beter dit traject te doen in 7 dagen. We hebben veel geluk gehad met het weer want zowel in België, als in Nederland was het stukken frisser en natter. Morgenvroeg nemen we de trein naar Metz en worden we met de wagen naar België gebracht. Henk wordt aan het station van Mechelen afgezet en ikzelf word thuis afgezet.

Tekst : Ludwig

Foto's : Henk en Ludwig

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Henk : info@houthandeljansen.nl